

Vi vil gerne sikre folk en ret til efteruddannelse, så de ikke nægtes det af en presset arbejdsgiver. Det kan bl.a. ske ved at oprette uddannelsesudvalg på alle virksomheder, hvori de ansatte kan lave planer for uddannelsesindsatsen på den enkelte virksomhed. Der skal være obligatoriske uddannelsesplaner for hver enkelt virksomhed. Alle skal have ret til et vist antal uger til efteruddannelse hvert år. Man skal altså kunne indføre et klippekort, som hver borger i den arbejdsduelige alder fik udleveret en gang om året.

Vi skal finde frem til nye og andre former for efteruddannelses tilbud, som alle grupper, også de, der har mest negative erfaringer med skolebænken, kan og vil deltage i. Det kræver pædagogisk nytænkning og så i øvrigt et markant skifte i den førte uddannelsespolitik.

Den store opgave ligger nu i at finde frem til nogle elementer i en ny pædagogisk tilgang til voksen- og efteruddannelse, og generelt synes vi, at det her lovforslag går i den forkerte retning. Enhedslisten så meget gerne, at vi tog den udfordring seriøst, at en masse mennesker i det her samfund aldrig har fået efteruddannelse. Det er deres eneste mulighed for at leve op til et arbejdsmarked, der i stigende omfang kræver højere kvalifikationer og mere skolegang.

Enhedslisten kan med de bemærkninger ikke støtte det her lovforslag.

Bodil Kornbek (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi overordnet set meget positive over for disse lovforslag. Det gælder ønsket om at sørge for, at erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne bliver mere fleksible, og at der bliver en samordning på dette område. For det vil jo alt andet lige betyde, at man langt hurtigere kan imødekomme nye uddannelsesbehov samt udvikle de nødvendige uddannelser.

Kl. 17.40

Lovforslaget forsøger også at afklare de opgaver, som skal løses af henholdsvis arbejdsmarkedsuddannelsen og EUD-enkeltfag. Ideen med at koordinere uddannelsesindsatsen for enkeltfag og arbejdsmarkedsuddannelserne finder vi er god og vigtig, fordi man derved bl.a. også undgår overlappning mellem de enkelte uddannelser og fag.

Vi er også enige i intentionerne om at gennemføre en harmonisering af beskrivelsesformerne inden for de forskellige områder, og det er der, vi kommer ind på begrebet kompetence-

beskrivelser, som vi synes er konstruktivt og godt for dette område.

Men vi har nogle enkelte områder, hvor vi er skeptiske, og som vi gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet. For der er visse områder, som vi mener måske har brug for en afklaring eller i hvert fald en opklaring, og det er bl.a. i forhold til økonomien.

For det er meget vigtigt for os, at det ikke kommer til at betyde en forringelse for de kortuddannedes muligheder for en kompetenceudvikling. Det er vigtigt for os, at alle er en del af livslang læring, og at man formår at tilskynde til øget uddannelse igen og igen. Og vi er nervøse for, hvis den øget betaling bliver en hindring for, at de, der har aller mest brug for det, faktisk bliver hægtet af og bliver marginaliseret.

Økonomien må ikke være det, der sætter grænser eller forhindrer folk i at komme videre i en opkvalificering på nogen som helst måde. En del af AMU-programmet fungerer også som grunduddannelse, og det ville ikke være gavnligt for arbejdsmarkedet, hvis ikke den enkelte, der har brug for det, også har en reel mulighed for at få de kompetencer. Så det vil vi gerne ind og se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Et andet område, som også har vores bevågenhed, er, om det her får en betydning for yderområderne. Der står i forslagens bemærkninger, at mindre institutioner kan få svært ved at opnå godkendelse til udbud af uddannelser inden for kompetenceområderne.

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan gennemskue, hvad det vil komme til at betyde. Men jeg frygter, at det kan betyde, at uddannelsesmuligheder i yderområderne i den grad bliver formindsket, og det er dér, hvor der især er brug for det. Så det vil vi ikke finde særlig hensigtsmæssigt.

I forslaget bliver der også lagt meget vægt på, at uddannelserne i stigende grad skal styres efter erhvervslivets behov. Ulempen ved dette system kan være, at det vil trække i retning af kortsigtet og ad hoc-præget brug af efteruddannelser. Der ser vi, det er utrolig vigtigt, at man i uddannelsessystemet har de her samspil også med erhvervslivet, så vi sikrer os, at der også i fremtidens samfund er de kvalifikationer, der er brug for, og at det ikke kun er de behov, vi kan se her og nu, og som vi faktisk står og mangler.

Så selv om vi kan se nogle positive intentioner i det her forslag, som vi også er enige i, har vi altså nogle problemstillinger, som vi meget